

f) w ust. 47 w pkt 3 wyrazy „ul. Łączności 8” zastępuje się wyrazami „ul. Gajowicka 118”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*

124

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 23 lutego 1993 r.

w sprawie powoływania dyspaszerów oraz postępowania dyspaszerskiego.

Na podstawie art. 228 § 4 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1986 r. Nr 22, poz. 112, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1991 r. Nr 16, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. Czynności dyspaszerskie przewidziane w art. 228 § 1 i 2 Kodeksu morskiego mogą być wykonywane przez osobę, która spełnia wymagania określone w rozporządzeniu i jest wpisana na listę dyspaszerów.

§ 2. Na dyspaszera może być powołana osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie oraz stałe miejsce zamieszkania w Polsce,
- 2) korzysta w pełni z praw publicznych,
- 3) ma pełną zdolność do czynności prawnych,
- 4) posiada nieskazitelną opinię i daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków dyspaszera,
- 5) posiada wyższe wykształcenie prawnicze, ekonomiczne lub dyplom kapitana żegluga wielkiej, biegłą znajomość języka angielskiego oraz praktyczną znajomość prawa morskiego i zwyczajów międzynarodowego obrotu morskiego,
- 6) wykaże się co najmniej 5-letnią praktyką w zakresie opracowywania spraw związanych z awariami morskimi,
- 7) złoży egzamin ze znajomości zagadnień praktyki dyspaszerskiej.

§ 3. 1. Dyspaszerów powołuje Prezes Krajowej Izby Gospodarczej w porozumieniu z Ministrem Transportu i Gospodarki Morskiej na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu złożonego przed komisją egzaminacyjną.

2. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi przedstawiciele Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej, Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, Ministra Finansów, Prezesa Krajowej Izby Gospodarczej oraz 2 dyspaszerów z listy.

§ 4. Osoba powołana na dyspaszera składa przed Prezesem Krajowej Izby Gospodarczej przyrzeczenie następującej treści: „Przyrzekam uroczyście wykonywać czynności dyspaszerskie według mojej najlepszej wiedzy i woli, uwzględniając w sposób bezstronny interesy wszystkich uczestników awarii wspólnej”.

§ 5. 1. Wpis na listę dyspaszerów następuje z urzędu na podstawie aktu powołania i po złożeniu przez dyspaszera przyrzeczenia, o którym mowa w § 4.

2. Dyspaszer traci prawo do wykonywania czynności dyspaszerskich w wyniku skreślenia go z listy dyspaszerów.

3. Skreślenie z listy dyspaszerów następuje w przypadku:

- 1) wniosku dyspaszera,
- 2) utraty wymagań określonych w § 2 pkt 1, 2, 3 i 4,
- 3) stwierdzenia zawinionego, nienależytego wykonywania czynności dyspaszerskich, naruszenia prawa oraz naruszenia zasad etyki zawodowej,
- 4) śmierci dyspaszera.

§ 6. 1. Nadzór nad działalnością dyspaszerów sprawuje Prezes Krajowej Izby Gospodarczej.

2. Do uprawnień Prezesa Krajowej Izby Gospodarczej należy również:

- 1) powoływanie komisji egzaminacyjnej, o której mowa w § 3, oraz nadzór nad jej działalnością,
- 2) prowadzenie listy dyspaszerów,
- 3) skreślanie z listy dyspaszerów; w przypadkach określonych w § 5 ust. 3 pkt 2 i 3 — w porozumieniu z Ministrem Transportu i Gospodarki Morskiej.

§ 7. 1. Postępowanie dyspaszerskie podejmowane jest na podstawie zlecenia i powinno być przeprowadzone bez zbędnej zwłoki.

2. Uczestnicy awarii wspólnej powinni dostarczyć w wyznaczonym przez dyspaszera terminie dokumenty lub wyjaśnienia potrzebne do wykonywania czynności dyspaszerskich.

3. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu czynności dyspaszerskie mogą być dokonane na podstawie dokumentów i wyjaśnień posiadanych przez dyspaszera.

4. Dyspaszer powinien dążyć do ugodowego załatwienia spraw wyłaniających się w toku postępowania dyspaszerskiego pomiędzy uczestnikami awarii wspólnej.

§ 8. 1. W razie ustalenia przez dyspaszera, że awaria wspólna nie zachodzi, dyspaszer odmawia sporządzenia dyspaszy.

2. Odmowa sporządzenia dyspaszy powinna zawierać uzasadnienie.

§ 9. Dokumenty dyspaszerskie, a w szczególności dyspasza, wyciąg z dyspaszy i odmowa sporządzenia dyspaszy, powinny zawierać: datę i miejsce wystawienia dokumentu, imię i nazwisko dyspaszera, który dokonał czynności dyspaszerskich, oraz podpis i pieczęć dyspaszera.

§ 10. 1. Dyspaszer zawiadamia, za zwrotnym poświadczeniem odbioru, znanych uczestników awarii wspólnej o zakończeniu postępowania dyspaszerskiego, a jeżeli dyspasza została sporządzona — przesyła im dyspaszę lub wyciąg z dyspaszy.

2. Za datę zakończenia postępowania dyspaszerskiego uważa się dzień doręczenia dyspaszy lub wyciągu z dyspaszy bądź zawiadomienia o odmowie sporządzenia dyspaszy.

§ 11. Dyspaszerzy powołani i wpisani na listę dyspaszerów przed wejściem w życie rozporządzenia, spełniający warunki określone w § 2, zachowują z mocy prawa dotychczasowe uprawnienia.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 15 września 1966 r. w sprawie powoływania dyspaszerów i postępowania dyspaszerskiego (Dz. U. Nr 44, poz. 267).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *Z. Jaworski*

125

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 marca 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji i zasad działania inspektoratu nadzoru farmaceutycznego oraz kwalifikacji zawodowych wymaganych od pracowników inspektoratu.

Na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym (Dz. U. Nr 105, poz. 452 i z 1993 r. Nr 16, poz. 68) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21 grudnia 1992 r. w sprawie organizacji i zasad działania inspektoratu nadzoru farmaceutycznego oraz kwalifikacji zawodowych wymaganych od pracowników inspektoratu (Dz. U. Nr 101, poz. 517) w załączniku nr 2 do rozporządzenia:

- 1) w części A. Pracownicy działalności podstawowej pod lp. 4 i 5 w rubryce Wymagane wykształcenie skreśla się wyraz „medyczne”,
- 2) w części B. Pracownicy administracyjni i ekonomiczni pod lp. 3 w rubryce Wymagane wykształcenie skreśla się wyraz „zawodowe.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *A. Wojtyła*

126

UCHWAŁA PEŁNEGO SKŁADU TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 29 marca 1993 r.

w sprawie wykładni art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:
przewodniczący: M. Tyczka — prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka (sprawozdawca), W. Łączkowski, R. Orzechowski, F. Rymarz, J. Zakrzewska, A. Zoll

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 1993 r. w trybie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470) wniosku Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości